

ров, Теодор Траянов, Николай Лилиев, Димчо Дебелянов, Дора Габе. Тази мини-антология на българската поезия е предшествувана от една встъпителна статия на Боян Пенев, в която се дават и сведения за отделните автори. В същия брой на списанието са включени статия на Александър Балабанов върху българския език и няколко преведени разказа на Иван Вазов, Петко Тодоров, Елин Пелин и Николай Райнов. Оттук тръгва опознаването на българската литература от страна на италианския читател, по време когато и връзките между двете страни започват да стават все по-интензивни. Яворов, когото Боян Пенев определя като «един от най-бележитите представители на нашата лирика»⁴, е представен с четири стихотворения: “Нирвана”, “Недейте я разбужда”, “Дни в нощта” и “Хайдушки песни”. През същата година броят на списанието, посветен на българската литература, излиза и като отделна книга⁵, най-вероятно обаче в много ограничен тираж, тъй като сега е невъзможно да бъде намерена в италианските библиотеки.

Първата статия, посветена изцяло на Яворов, излиза три години по-късно, през 1928г., в “Списание за славянски литератури” (*Rivista di letterature slave*). Авторът Ренато Поджоли не се ограничава само с бегли бележки, а анализира голям брой Яворови стихотворения, предлагайки една адекватна интерпретация на темите за раздвоеност, мечтателността и трагизма. В статията са включени голям брой кратки цитати от различни стихотворения, цялостни преводи на “Тома”, “Аз страдам”, “Две души”, “Маска”, “Смъртта”, “Лист отбрулен”, както и почти пълен превод на “Песента на човека”. В края са приложени метрически преводи на “Калиопа”, “Павлета делия и Павлетица млада”, “Благовещение”, “Теменуги”, “Две хубави очи”. Като цяло Р. Поджоли превежда 12 стихотворения, далеч повече от преведеното преди него. В неговия преводачески подход, обаче, се наблюдава една двойственост. Стихотворенията, цитирани вътре в статията, са преведени без специална грижа за формата - колкото да илюстрират разсъжденията на Поджоли. Преводът на другите, напротив, е “изпипан” и се отличава с настойчиво търсене на рими. Например в “Калиопа” “юначина” става на италиански “monello” (‘хлапак, гамен’) за да се римува с “martello”

4. Ibidem p. 73.

5. E. Damiani, *Poeti bulgari*, Maglione e Strini, Roma 1925.